

Acció Cooperatista

Redacció: } Pelai. 7 • Tel. 17374
Administració: }

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

Són considerades fora de la legalitat totes aquelles Cooperatives la creació de les quals hagi obeït una forma esporàdica, que actuen sense tenir establiment obert i que no han estat previamente federades.

(Acord del Ple Ampliat de la Federació de Cooperatives d'Espanya)

Una vegada més la Cooperació, al servei del poble, s'ofereix al govern lilegítim per a establir la justícia distributiva.

Tres aconeteixements cooperatius

D'aconeteixements cooperatius no se'n produeixen gaires. No és el nostre un moviment espectacular que enlluerni les masses i, per tant, no és propici als aconeteixements. La seva actuació és constant i metòdica, rutinària en aparença, però d'un fons racional i d'un contingut estable, com a fruit d'un contrast i unes comprovacions que no admetin rectificacions sensibles.

Malgrat tot, els moments actuals sembla que han posat la Cooperació en primer pla de les activitats ciutadanes i les necessitats imposades per la guerra i per la mentalitat capitalista heretada, inclús per empreses i institucions regides actualment per obrers, fan que per tot arreu hom cerqui solucions per la cooperació i —igualment com es féu en la transformació de les empreses capitalistes de producció— cada u procedeix d'acord amb la seva concepció particularíssima, creant un nou moviment cooperatiu sense ànima que l'inspire, atenent només necessitats purament fisiològiques.

Era natural que esdevinguessin aconeteixements, malgrat la modèstia en què sempre ha actuat la Cooperació, que trascendissin inclús a la massa en general, fent-se ressò d'ells la pròpia premsa.

El primer fou l'anomenat ple de plens, celebrat el dimarts, dia 28 de desembre, al local de la F. E. S. A. C., en el qual prengueren part, a més del Comitè Nacional de la Federació de Cooperatives d'Espanya, el Consell General de la Federació de Cooperatives de Catalunya, de la Federació de Cooperatives de Producció i Treball i de la Federació de Sindicats Agrícoles, així com la Cooperativa Central de Abastecimientos i la Cooperativa Central de Compres.

Fou un acte transcendental, com es desprèn de la ressenya que inserim, en el qual es prengué l'acord de posar-se al costat del Govern el moviment cooperatiu espanyol, cas d'ésser requerit per a assumir funcions distributives per encàrrec del propi Govern. Les conclusions, concises, clares, manifesten plenament el grau de responsabilitat que sent la nostra organització en aquests moments de lluita contra el feixisme i la invasió.

El segon aconeteixement, que no deixa de tenir una certa relació amb l'esmentat, va ésser la reunió conjunta que tingueren els dos organismes centrals de compres, el nacional i el català, de la qual sortí l'acord d'unificar-se sense que fos precisa la dissolució de la nostra C. C. C. Era un problema pendent de solució des del Congrés de Madrid i seguerament ha estat la circumstància del trasllat a Barcelona de la Federació Nacional qui ha determinat posar fi a aquesta situació anòmala.

Un altre aconeteixement, malgrat a la poca concurrència que va obtenir, fou la celebració, diumenge passat, de la I Conferència de les Joventuts Cooperatistes de Catalunya, en la qual es refermà l'entusiasme del nostre jovent i es determinà el pla d'actuació a desenvolupar per al futur.

Seguerament les circumstàncies ens obligaran a què es produeixin d'altres d'aconeteixements i és precis que tots estem amatents als nostres llocs, acceptant la responsabilitat que se'ns po-

Ple Ampliat de l'organització Cooperatista d'Espanya

El dia 28 de novembre tingué lloc l'anunciada reunió convocada amb caràcter extraordinari de la Federació Nacional de Cooperatives d'Espanya, ampliada amb els Consells Generals de la Confederació de Cooperatives de Catalunya, de la Federació de Sindicats Agrícoles, de les Federacions Centre, Llevant, Nord i Federació de Treballadors de la Terra d'Espanya, a l'objecte de tractar de la posició actual del moviment cooperatista i altres punts que fan referència amb els problemes que crea la guerra que estem sostenint contra el feixisme.

Assistiren per la Federació Nacional els companys Miquel Mestre, Regino González, Freire, Heras i Ballesteros. Per la Federació de Cooperatives de Catalunya, Felip Barjau, Celestí Ventura, J. Ventosa i Roig, Francesc Jiménez, Jaume Pujol, Joan Torrents, Dimas Bussot i els delegats del Consell General, Calafell, Torner, Ferrerons, Gili, Nicolau, Pons, Pallarès i Sevilla. Per la Confederació de Cooperatives de Catalunya, Jaume Arnal. Per la Federació de Cooperatives de Producció i Treball, Flor, Pinyol i Sans. Per la Cooperativa Central de Abastecimientos, Freira i Mauri. Per la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya, Josep Calvet, Ferran Zulueta, Joaquim Pou, Miquel Oliver, Antoni Olivella i Joan Bertran. Per la Cooperativa Central de Compres de Catalunya, Emili Ferré. Per la Federació de Treballadors de la Terra, Domínguez. Per la Federació de Cooperatives de Llevant, Genovés.

El 15 de enero reaparecerá EL COOPERADOR

gués encomanar, prestos a complir les consignes que l'Executiu pogués donar, d'acord amb el vot de confiança que li fou atorgat pel pasat Congrés.

Ara més que mai el poble necessita de la Cooperació; ara, precisament, quan la Cooperació no pot oferir la materialitat d'uns articles destinats a satisfer necessitats, en plena abundor, i si sols disciplina, ordre, justícia, moralitat, en resum, en la distribució del forçat racionament —que no seria mai tan rigorós, fet sota aquestes condicions— que ens imposen les circumstàncies.

No és d'ara que la Cooperació s'ofereix als Governos per tal de secundar-los en llurs tasques de proveïment del poble. Podríem recordar ací les reiterades adhesions i oferiments fets pel nostre organisme, solament aprofitats en determinades ocasions. D'haver-nos escoltat abans, en altres moments en què encara podríem oferir quelcom més que responsabilitat moral, l'especulació no hauria fet els estralls que tots estem solrint. Malgrat tot, ara, com sempre, la Cooperació està al costat del Govern lilegítim i, les seves institucions a la seva completa disposició.

Espereu nous aconeteixements cooperatius, fets als nostres llocs de sempre per la causa del poble.

Per la Federació Centre, Megias. En representació dels cooperadors del Nord, Ibero.

L'assemblea, que fou interessantíssima, es desenvolupà sota el següent ordre del dia, que hagué de suspendre's el migdia per continuar-la a la tarda.

1. Examen de la situació del moviment cooperatista en el nostre país.

2. Posició que ha d'adoptar l'organització cooperativa en el cas de què per part del Govern se la vulgui utilitzar per a realitzar algun servei d'interès general.

3. Pla de treball per a canalitzar dintre de l'organització cooperativa les entitats d'aquest caràcter que sorgeixen d'una manera esporàdica.

4. Coordinació de la tasca entre Cooperatives de consum i Cooperatives de Producció Agrícola i Industrial.

5. Assumptes generals.

El company Mestre, que presidí, féu un detallat examen de la situació del moviment cooperatista relacionat amb la nova orientació del Cooperatisme.

A continuació informaren també els diversos delegats representant les organitzacions cooperatives de consum, producció agrícola i industrial.

El segon fou tractat amb un interès extraordinari en el que es refereix a la col·laboració de les Cooperatives al Govern de la República, donant lloc a un acord en el sentit de situar-se al costat del Govern, oferint-li tot el suport sempre que sigui respectada l'autonomia de les Cooperatives en les funcions que li són pròpies d'acord amb llurs preceptes-reglamentaris.

En relació al tercer punt que fa referència a les Cooperatives que sorgeixen d'una manera esporàdica, s'acordà que les Federacions facin una intensa propaganda, vetllant perquè totes estiguin federades.

Pel que es refereix a la relació que han de mantenir les Cooperatives de Treball, Cooperatives de Consum, subsecció i consum domèstic dels Sindicats Agrícoles, s'arribà a un acord d'establir una coordinació entre les mateixes, convenint-se que no s'admetrà existeixin dues Cooperatives de consum en una mateixa localitat.

També s'acordà, pel mateix prestigi que informen els principis cooperatius, considerar fora de la legalitat totes aquelles Cooperatives la creació de les quals hagi obeït a la forma esporàdica com han estat constituïdes la majoria de les que han estat creades d'un temps en aquesta part i que actuen sense tenir establiment obert i no estan prèviament federades.

La reunió, que acabà prop de les nou de la nit, transcorregué sempre amb un viu interès, mantenint els delegats que intervingueren en les laborioses discussions un elevat i compresiu criteri, el que fa esperar que els acords i els resultats dels mateixos respondran a la transcendència dels moments decisius que pel moviment cooperatista tenen plantejats i esdevenen amb tota llur importància de forma i assequible realització si hom agermana l'oració i la teoria a la pràctica i eficàcia de la concepció cooperatista.

ACLARACIÓ I DECLARACIÓ

En virtut d'haver estat nomenat Director General de Proveïments el company Miquel Mestre, aquest demanà la col·laboració dels cooperadors que li fou atorgada generosament per algunes Comarques de la nostra Federació i per cooperadors de les Cooperatives de Catalunya.

Tantost iniciat el primer pla de la seva actuació, vegérem com el company Dimas Bussot, que fou proposat per les Comarques Gironines i nomenat pel company Mestre, Delegat de la II Regió, era fulminantment destituït d'aquest càrrec. Sense poder saber de moment quina causa havia induït al susdit company a decretar dita destitució, i sorpresos que no fos designat per a suplir-lo un altre company cooperador de la mateixa Comarca, o almenys d'alguna altra Comarca de Catalunya.

La Federació de Cooperatives de Catalunya a proposta de la Comarca afectada, volgué escatir les causes que podien pesar sobre el company Bussot per no poder ostentar un càrrec dins a Proveïments, doncs es comprometia l'honorabilitat d'un company cooperador i quedava malparat l'aval que d'una manera ben merecudada li donava la seva Comarca.

Aclarats els diversos aspectes que contribuïren en aquest afer el Consell General de la Federació de Cooperatives de Catalunya, en reunió extraordinària celebrada el dia 7 de novembre del 1937, opinà pels efectes que obren en el seu poder, que la destitució esmentada no podia obeir a cap motiu que pogués ombrejar l'honorabilitat del company Bussot, i si es devia solament a qüestions de política local, que pesant molt sobre el company Mestre el privaven de poder recordar de la seva doble personalitat de cooperador.

Examinats laboriosament en aquesta reunió extraordinària tots aquests extrems s'acordà:

Fer pública manifestació per si algú tingués la més petita sospita que col·loqués al company Bussot amb sentit incompatible amb els altres cooperadors, i que la Federació de Cooperatives de Catalunya segueix conceptuant al company Bussot com a bon i fervent cooperador.

Preveient, però, aquest Consell, que la política a Catalunya no ha arribat encara en aquell grau de superació indispensable per a tractar amb eficàcia totes aquelles qüestions econòmiques, i de caràcter general en interès del poble sense sotmetre's a cap mena de partidisme per a poder conservar el respecte degut a totes les tendències i doctrines, creiem que no és arribada l'hora de què el cooperativisme es lliuri a col·laborar en les funcions administratives i de Govern, sense que es concreti abans les condicions i s'assenyali la pauta a seguir i la tasca a realitzar.

Per tot això exposat es desprèn que tots els ciutadans que avui ostenten algun càrrec a Proveïments, malgrat que la seva dualitat ideològica els assenyali com a cooperadors, no són en funcions de llurs càrrecs, representants ni col·laboradors del nostre moviment cooperatiu.

FEDERACIÓ DE COOPERATIVES DE CATALUNYA

C. V.

SECCIO FEDERATIVA

Ecos de la setmana

Continuen celebrant-se les reunions periòdiques del Comitè Català de Relacions Intercooperatives, les quals per la bona harmonia i comprensió en què es desenrotllen, fan preveure que de l'acció mancomunada dels seus components, es despendrà una bona tasca en profit de la Cooperació.

Diumenge a la tarda, al local de la cooperativa "La Sabadellenca" va tenir lloc un acte de propaganda cooperatista, en el qual prengueren part, com oradors, els membres de la nostra Secció de Propaganda Nicolau Calafell, Josep Coll Creixell i Felip Barjau. Cal destacar la gran concurrència que hi hagué de públic, la qual cosa demostra l'interès que en l'actualitat, desperta arreu la Cooperació.

Per tal de contribuir a la lloable iniciativa del Socors Roig Català (Secció del S. R. I.) creant el Comitè del "Cap d'any del Combatent", la missió del qual és recaptar roba i obsequis per als lluitadors de la República, va ésser nomenat delegat en representació del nostre organisme, el company Francesc Campos, per conducte del qual varen ésser lliurades mil pesetes amb destinació a aquesta obra simpàtica i humanitària.

Ha estat acceptat provisionalment l'ingrés a la nostra Federació, de la Comarcal del Segrià (Lleida), restant, no obstant, a resultes del que acordí el pròxim ple de delegats del Consell General. És molt important la tasca desenvolupada en terres de Lleida en el que respecta a la constitució de cooperatives a diverses poblacions i de desitjar fóra que els entrebanes que

de moment es vénen observant per al seu desenvolupament no pugui comprovar-se que radiquin en un motiu legal, puix confiem que els seus components sabran procedir sempre com a perfectes cooperatistes.

A Mataró, diumenge, al matí va tenir lloc la inauguració oficial del nou pavelló de la Clínica "L'Aliança Mataronina", cooperativa sanitària que, com se sap, ve complint una missió altament humanitària a aquella ciutat del nostre litoral. L'acte va ésser senzill, degut a les circumstàncies actuals, i en nom i representació del nostre organisme varen assistir els companys Giménez i Pujol.

En lloc apart ressenyem la celebració de la I Conferència de les Joventuts Cooperatistes de Catalunya que tingué lloc al local de la Sucursal 11 de la U. de C. B., carrer d'Olzinelles, 31, la qual constà de dues sessions (matí i tarda). Malgrat haver estat celebrada en naves circumstàncies desfavorables, puix el jovent està sobre les armes, l'animació fou molt encoratjadora i no cal dir com desitjariem que constituís el punt de partida per a una nova etapa de més gran actuació. El nostre organisme estigué representat pel company Blanquer, qui portava també la representació del nostre portaveu ACCIO COOPERATISTA.

Durant la setmana passada va tenir lloc una interessantíssima reunió conjunta de la Cooperativa Central de Abastecimiento i Cooperativa Central de Compres, en la qual va quedar ben concreta la situació del magatzem a l'engròs de la Cooperació catalana respecte al de l'organisme nacional. Es d'esperar que d'aquesta entesa es recolliran fruits molt esperonadors per a la Cooperació en general.

MOLT INTERESSANT PER A LES COOPERATIVES

En la reunió del Consell General celebrada el dia 19, en tractar-se de la reorganització de les oficines federatives, recaigué, entre altres, el següent acord, que, per la seva importància reproduïm per a coneixement de les cooperatives federades.

«Per tal de poder portar a terme la corresponent reorganització de les oficines federatives, en consonància amb el volum i prestigi de la nostra organització, i creient que per a poder realitzar aquesta transformació és imprescindible que les entitats es posin al corrent en el pagament de llurs quotes amb la Comarcal corresponent i aquestes amb l'organisme superior, ha estat acordat:

Primer. Prevenir a totes les cooperatives que, com a termini màxim, en data 31 de gener proper hauran de situar-se al corrent del pagament de llurs quotes federatives, subscripció del periòdic i avenços federatius i seguidament, les Comarcals vindran obligades a normalitzar llur situació respecte la Federació de Cooperatives de Catalunya.

Segon. A partir del 1.º de febrer, serà precís que, per a verificar qualsevol consulta a la Federació o utilitzar qualsevol dels seus serveis, inclos els de caire econòmic per mitjà de la Cooperativa Central de Compres, els interessats exhibiran el rebut estès per la Comarca respectiva, pertanyent a l'últim trimestre vençut.»

Es d'esperar que totes les Comarcals i entitats prendran bona nota i procediran en conseqüència.

EL COMITE EXECUTIU

Noticiari de la U. C. B.

Degut a una altra iniciativa popular s'està treballant per a formar una nova Sucursal en la barriada que queda compresa entre darrera el Parc, Estació del Nord, Passeig del Doctor Robert i Pujades. Barriada també verge fins avui en matèria de cooperació de consum.

Aquests treballs són portats a cap per una Comissió que la componen consumidors que radiquen escampats per l'esmentada barriada i fins tenen gestionat l'adquisició d'un espai local al carrer de Sardanya, comprès al bell mig de la barriada.

En definitiva el Consell Directiu ha acordat l'obertura de dia de les Sucursals que tenien establerta la modalitat de fer la distribució de nit i ésser feta per torns d'associats.

Ha estat autoritzada la Comissió respectiva perquè faci els estudis oportuns per cada una de les Sucursals que es trobin dintre d'aquesta modalitat i procedeixi a la seva obertura a la major brevetat.

L'obertura afecta a 6 Sucursals, que compten un conjunt de 2.120 associats. Aquestes mateixes sumaven 650 associats quan es va fer la fusió.

La Comissió de Propaganda i Cultura ha fet un estudi de les diferents modalitats que tenen, establertes les Sucursals per a divulgar ACCIO COOPERATISTA entre els associats. Poques són les Sucursals que tinguin una mateixa modalitat i per altra part l'increment d'associats assolit per cada Sucursal les ha fet variar encara més, per quan en una mateixa Sucursal es distribueix ACCIO COOPERATISTA de diferent manera.

L'estudi fet consisteix en proporcionar a cada Sucursal un nombre racional d'exemplars, segons sigui el cens dels associats sota un escalat per centenars de socis i revisable periòdicament. Serà posat a la pràctica dintre del proper mes de gener.

A tots els empleats de la U. C. B.

Obènt a un sentiment de solidaritat cultural, intel·lectual i física em permet-ho fer una crida col·lectiva a tots els empleats de la nostra «Unió» per a, sense ànim de molestar a ningú, recordar-los la necessitat que existeix d'organitzar un agrupament de tots aquells empleats que essent joves física o espiritualment, desitgin engrandir el nostre moviment i formar el que en podríem dir una «Unió Jovenil Cooperatista», que no fos alimentada més que per la compenetració sana, moral i material de tot el jovent que té ànsies de superar-se a si mateix, formant quadros d'esports, teatrals, artístics i intel·lectuals i tot el que representi una solidaritat amistat entre la joventut d'ambdós sexes, a l'ensens que deixant a tot arreu en bon lloc la Unió de Cooperadors.

Espero que si la meua apel·lació resultés una falsa interpretació dels conceptes cooperatius no es dongui massa importància a l'assumpte, i de no ésser així, repeteixo, és convenient la creació de la Unió Jovenil Cooperatista, en la seguretat que quedaré satisfet en la meua tasca si alguna de les diverses seccions que integren la U. C. B. fa seu el criteri exposat, organitzant una propaganda efectiva per arribar a la creació d'aquest FRONT JOVENIL COOPERATISTA.

LIBRE

La I Conferència de les Joventuts Cooperatistes de Catalunya

Al local de la Sucursal 11 de la Unió de Cooperadors de Barcelona, Olzinelles, 31, tingué lloc, diumenge pasat, l'anunciada I Conferència de les Joventuts Cooperatistes. Com era d'esperar, la concurrència no fou molt nombrosa, donada la circumstància de trobar-se el jovent al front de combat i les dificultats de transport que dificultaren el desplaçament de moltes representacions foranes.

No obstant, l'ambient manifestat fou molt encoratjador, i les dues sessions de la Conferència transcorregueren dins del major entusiasme, essent el següent l'ordre de la discussió:

1. Obertura de la Conferència.
2. Salutacions a la Conferència per les representacions del moviment cooperatiu i autoritats.
3. Salutació als combatents.
4. Les experiències de trenta mesos d'actuació jovenil cooperatista a Catalunya.
5. Els valors teòrics de la Cooperació.
6. Les nostres relacions amb els organismes superiors del moviment cooperatiu.
7. Les nostres relacions internacionals.
8. Les joventuts i l'educació cooperatista de les masses de cooperadors.
9. Clausura de la Conferència.

Prèviament invitats, assistiren els companys Ramon Bonamusa, en representació de la Unió de Cooperadors de Barcelona; Sans, per la Federació de Cooperatives de Producció i Treball; Blanquer, per l'Executiu de la nostra Federació i per ACCIO COOPERATISTA; Pere Ballesteros, per «El Cooperador»; Mestre, per la Confederació; Rafael Heras, per la Federació Nacional, i Josep Farré, pel Consell Superior de la Cooperació.

Obrí l'acte el Secretari general de les Joventuts, company Andreu Cortines, fent una atinada exposició de fets i exposant les necessitats de celebrar la I Conferència. Remarcà la circumstància de trobar-se al front la majoria dels companys de les Joventuts i alludí també la manca de transports que dificulta en part l'èxit espectacular d'aquesta Assemblea. Seguidament cedí la paraula a les representacions parlant, en primer lloc, el company Sans, per la Federació de Cooperatives de Producció i Treball, qui saludà en nom d'aquest organisme i féu unes atinades observacions al jovent.

Per ACCIO COOPERATISTA i per la Federació de Cooperatives de Catalunya, parlà el company Blanquer, disculpant la inassistència del company Ventura, per afers inajornables. Les seves paraules es resumiren a una salutació i al desig que fos un èxit la Conferència.

Per la Confederació de Cooperatives parlà el company M. Mestre, el qual es referí principalment al perill que plana sobre les cooperatives de producció i treball, exhortant el jovent per a contrarrestar aquestes escomeses. Creu que han d'actuar més que teoritzar, lluitant contra la inutilitat capitalista que subsisteix arreu.

Rafael Heras parlà per la Federació Nacional, estímulant el seu concurs per resoldre el problema de proveïments, el qual no es solucionarà en forma racional mentre no es faci sota les normes cooperatistes.

El company Farré, disculpa la inassistència del company Puig i Roig, el qual havia d'assistir pel Consell Superior de la Cooperació. Expressa la seva satisfacció en parlar a la Joventut en aquests moments de prova per a la Cooperació. Fa unes atinades observacions i dona uns consells als joves per tal que es sumin decididament a l'obra de canalitzar per bones vies les noves cooperatives.

Seguidament es nomena la mesa de discussió, la qual queda constituïda així: President, company Mayor, de la U. C. B.; secretari d'actes, company Garcia, d'Esparreguera, i secretari de paraules, company Milà, de Mataró. La companya Pilar Romeu llegeix la següent expressiva salutació als combatents:

La primera salutació de la nostra Primera Conferència ha d'ésser pels combatents.

En els parapets i trinxeres, arreu dels llocs de combat de l'Espanya que lluita contra el feixisme hi tenim multitud de camarades nostres.

En la llarga i dolorosa relació de caiguts nostres també hi hem omplert dolorosament qualques llocs.

La Unió de Joventuts Cooperatistes de Catalunya se sent, per la magnífica condició combativa dels seus militants, satisfeta i honorada. Des dels primers dies portem ja l'atribut de gloriós encastat en els ribets de la nostra heroica organització.

Felícia Garcia, valenta, decidida, constant i humana com ella sola; Francesc Martí, el gran camarada dirigent de la Secció de Gràcia; Faust Castells, de la mateixa secció, dirigent també d'ella, etc., etc., una llista que es faria

inacabable, obrien aquesta relació dolorosa que constituïa el recompte de les baixes que per la causa de la llibertat individual i col·lectiva dels homes i dels pobles, a nosaltres ens corresponia.

La Joventut Cooperatista Catalana ha perdut infinitat de militants i de dirigents. Ha perdut elements que feien confiar en un demà brillant i esplèndid.

Però la seva desaparició ens tramet un sentit emulatiu, una necessitat de superació en tots els nostres i propis actes.

La seva obligació ens anima a desencadenar amb més fúria, braó i coratge aquesta lluita contra els gestors de la decadència, del retorn a l'edat mitjana, de la negació dels postulats de justícia i llibertat humanes, contra el feixisme assassí.

La lluita contra el feixisme és una guerra. I la guerra és, actualment, un factor d'ordre progressiu. Per això nosaltres, joves cooperatistes, estem obligats a fer la guerra de cor i sincerament abocant-hi a ella totes les nostres energies, perquè és un resum, una sincronització de les necessitats generals que es desprenen de la nostra idea.

Sinó mireu Euscadi, amb el nostre moviment, i als altres indrets d'Espanya, qual ha estat la sort de la Cooperació.

El nostre lloc està on estigué els primers dies de la Revolució.

Per això, endolats i tot, ens honorem d'aquesta executòria magnífica i gloriosa, fardada de sacrifici i de convicció per la causa, que desde juliol del 1936 ençà hem portat.

La nostra salutació més efusiva als camarades combatents.

La nostra identificació amb els seus neguits i inquietuds.

La complaença i la satisfacció més viva pel seu comportament digne i imitador.

El nostre sentiment d'agraïment més profund pel seu esperit de sacrifici, pel seu valor, coratge, ensuïasme i braó amb que lluiten.

El nostre tribut de simpatia franca i sincera per l'ardor amb què combaten. I, la promesa més solemnnial de què els seus llocs, que abandonaren per anar al front seran ocupats, tots i cada un d'ells pel nostre interès i desig de complir amb el nostre deure aquí, com ells ho fan als parapets i trinxeres.

La Unió de Joventuts Cooperatistes de Catalunya en la Primera Conferència saluda emocionada als seus combatents, a tots els combatents antifeixistes, i els promet que sabrà estar al nivell de les circumstàncies.

Escoltada amb la consegüent atenció, es passa a donar l'leida a l'informe, pel secretari general, que determina el quart punt de l'ordre del dia i llegit aquest s'obre discussió sobre el mateix, intervenint diversos companys.

Els altres punts restants foren tractats en la resta de la sessió del matí i la de la tarda, la qual es perllongà fins les vuit, enmig del major entusiasme i correcció.

Tancà l'acte el company Miquel Mestre en un discurs encoratjador, en el qual fixà detingudament la tasca que la Cooperació reserva a la joventut en els moments actuals, recalcant els perills o avantatges que la Cooperació pot representar per a l'Economia arran d'un creixement vertiginós, segons sigui ben o mal enfocada.

Enmig de gran entusiasme finí la I Conferència de les Joventuts Cooperatistes de Catalunya, i fervorosament desitgem que la II pugui celebrar-se en circumstàncies més favorables i en plena pau.

Ayuda extranjera

SUSCRIPCION EN FAVOR DE LAS COOPERATIVAS Y DE LOS COOPERADORES ESPAÑOLES

La situación de las cooperativas y de los cooperadores españoles se ha agravado muy sensiblemente en el transcurso de estos últimos meses.

Las familias están faltadas de los productos alimenticios de primera necesidad; los niños van pésimamente vestidos y, naturalmente, su salud peligra. El invierno aumenta este peligro.

Ante esta situación la Alianza Cooperativa Internacional ha iniciado unos llamamientos entre las Cooperativas de Consumo y también entre los cooperadores.

Igualmente la B. N. U. pide, insistiendo muy vivamente, la participación urgente de las Sociedades y de los Cooperadores a esta suscripción, rogándoles que envíen su participación a la Cuenta Cheque Postal, París, 79-64.

Por nuestra parte debemos precisar que los cooperadores del Escalda y Sambre han votado una subvención de 5.000 francos y que organizan una suscripción entre todos los cooperadores.

(Traducido de «Le Coopérateur de France», del 25 del mes pasado.)

LA PRENSA NUESTRA

En el número pasado, el compañero Isidro Juvé, dedica un artículo a «Nuestra Prensa», analizando las posibilidades de tener un periódico, cual corresponde al movimiento cooperador de Cataluña; un periódico que, siguiendo y propugnando la cooperación, contuviera la amenidad de las polimanifestaciones literarias, científicas, artísticas, infantiles, femeninas, políticas y sociales de nuestro país, tal como tienen muchos periódicos extranjeros que llegan a nuestra redacción.

Esta idea, compañero Juvé, me parece magnífica. La cooperación catalana tiene potencia y posibilidad para realizarla.

Los dirigentes del movimiento cooperatista deben preocuparse, primero y principalmente, de dotarlo de un órgano de expresión eficiente que cumpla la misión sagrada de orientar, ilustrar y deleitar a los cooperadores, y de interesar, estimular y convencer a los que aún no figuran en nuestras líneas; deben dotarlo de un órgano de expresión digno, que al traspasar las fronteras sea un fiel reflejo de nuestra evolución y de nuestro empuje.

Para dotar a nuestro movimiento de un órgano eficiente y digno es necesario aunar todos los esfuerzos y agrupar todas las actividades.

Los cooperadores dimos un alto ejemplo constructivo, de disciplina y de visión económica, cuando de las microscópicas fracciones cooperativistas surgió la Unión de Cooperadores de Barcelona, y, el criterio de que en cada localidad haya una sola cooperativa, con las sucursales que precisen, es otro ejemplo vivo de que continuamos y abundamos en aquella disciplina y en aquella visión económica.

¿Por qué no podemos hacer lo mismo con la Prensa? ¿Creeis que puede irse a la edición de un periódico, con todas las características de un gran rotativo, si no se anulan, si no se extinguen estas publicaciones microscópicas? Voy a demostraros que no, absolutamente que no, y en eso discrepo en esencia del compañero Juvé, que admite la posibilidad, o el mal menor, de que las Comarcas, dando a la Unión de Cooperadores tal categoría en este aspecto, podrían tener su *organillo* de expresión.

Para que un periódico tenga vida, vibración, interés, potencia, dominio, precisa que en él concurren estos tres factores esenciales: *Cantidad de lectores, calidad de lecturas y especialidad de redactores*. Están tan íntimamente relacionados estos tres factores que, si uno falla, fallan los tres.

Ahora bien. ¿Cómo queréis que tenga cantidad de lectores el órgano federativo si se los restáis con pequeñas publicaciones que, por su índole localista, atraerán, al lector de pocas pretensiones, con los *triquismis* de una serie de asuntos íntimamente relacionados con su vida familiar y cotidiana, y lo desviarán seguramente de adquirir o leer el periódico cooperatista de grandes vuelos, con que muchos soñamos y cuya necesidad todos sentimos?

Pensad que el tiempo y la capacidad de lectura de una gran mayoría de nuestros afiliados no son muy propicios a hacerles tragar dos o más periódicos cooperatistas y que, al contrario, sería altamente interesante que un periódico de cooperación diera a nuestros lectores aquellas manifestaciones que ha de buscar en otros periódicos reñidos muchas veces con nuestro credo cooperatista.

La *calidad de lecturas* que debe contener nuestro periódico, por el cual propugno, surgiría de la misma necesidad de adaptarse a todos los lectores. El niño buscaría su sección infantil; la mujer, la de economía doméstica o de especialidades culinarias; los jóvenes, los deportes; las muchachas casaderas, las poesías románticas; el político, el notición bomba; el pesimista, las desgracias y sucesos; el optimista, los proyectos y adelantos; el pensador, los artículos serios... pero todos, todos, se impregnarían algo de aquel espíritu cooperativista que imperaría a través de todas las páginas, de todos los artículos, de todas las facetas, y de este mismo espíritu cooperatista, por una convicción íntima y sentimental, se impregnarían aquellos que, atraídos por la *calidad de lecturas*, leyeron nuestro periódico y que jamás habían pensado sumarse a nuestro movimiento, porque no lo habían conocido o porque no lo habían estudiado.

No le faltan a la cooperación catalana la *especialidad de redactores* necesarios para elaborar este gran periódico a que voy aludiendo. En cada una de las publicaciones microscópicas, de que hablamos, hay elementos que sumados, que agrupados, que coordinados, podrían ser los elementos básicos que precisan para una obra de tal envergadura y para darle la vibración, la vitalidad, la tónica y la amenidad deseadas. Muchos y excelentes son los colaboradores de la prensa cooperatista para que cada asunto no pudiera tener sus especialistas, sus técnicos y sus propugnadores.

Con esta serie de consideraciones queda demostrado, plenamente demostrado, que por los lectores, por los asuntos a tratar y por los

redactores, si queremos un órgano eficiente y digno, interesa la publicación de un *solo periódico* que abarque todos los asuntos, todas las materias, todas las actividades, en contacto más o menos directo con el desenvolvimiento de la cooperación, simplifique la labor informativa, economice los extraordinarios dispendios, que a la prensa dedica la cooperación, y cautive por su amenidad, por su variedad, por su presentación y por su contenido.

Para terminar, me permitiré hacer un resumen o visión conjunta de nuestro periódico, de nuestro gran periódico, tal como yo lo concibo:

- a) Artículos de fondo.
- b) Actividades cooperatistas.
- c) Amenidades: Artes, ciencia, literatura, puericultura, feminismo, deportes, entretenimientos, etc.
- d) Noticiarios cooperatistas locales, comarcas y regionales.
- e) Resúmenes y extractos de los principales acontecimientos nacionales y extranjeros.
- f) Grabados, muchos grabados.

Si llegáramos a tener este periódico, si nuestro Acción Cooperatista fuera este gran periódico, con qué orgullo lo exhibiríamos, cómo influiría en el desenvolvimiento de la vida económica y social de nuestro pueblo y cuánta consideración tendríamos en el extranjero!

JAIME VERDURA

La pèrdua del company

Dolorosa, correntent, i per ésser inesperada, aclaparadora, ha estat per a mi la pèrdua de l'incansable batallador dels nostres rengles cooperatistes, l'excel·lent amic, company i col·laborador en Joan Rovira. El traspàs del company lluitador, soldat preferent del nostre exercit de pau que lluita per a l'assoliment de la humana emancipació, ha tingut lloc quan era més necessària la seva col·laboració, l'aportació a la mateixa de tots els valors que el volgut i plorat amic podia —i que sens dubte de cap mena hauria aportat, com així solia fer-ha. El vespre abans de la seva mort, quan res no feia preveure que seria per darrera vegada, i en sortir de la sessió del Consell Superior de la Cooperació, comentàvem com de costum els projectes i les orientacions a seguir pel nostre moviment en general. Com sempre que del nostre car ideal es parlava, el seu entusiasme sorgia fort i vigorós i s'enlairava vers l'engrandiment i el futur que forçosament ha d'assolir l'ideal cooperatista, en totes les seves manifestacions en nostra terra. La fatalitat ha fet que no li fos possible el gaudir del goig de veure plasmades en una bella realitat les seves il·lusions, ni la satisfacció d'aportar-li la seva entusiasta col·laboració.

S'ha perdut per sempre el fruit dels seus encertats articles en nostre portaveu, plens de sana doctrina cooperatista, mereixent per cert capítol apart per la seva bona intenció i altesa de mires i alta concepció del que hauria d'ésser la Cooperació en el nostre país. L'article a què faig referència portava per títol «Intercooperació», el qual, portat a la pràctica, com el concebia el plorat company Rovira, faria concebre unes confiançaes il·limitades per al Cooperatisme en general a Catalunya en aquest cas. Es d'esperar que tots els que militem en la nostra organització sapiguem desprendre'ns de prejudicis o conveniències i que el que portava com una finalitat justa i noble el company traspassat sigui, per la causa que sigui, llevar sembrada en el desert. Deure de tots és, si efectivament volem demostrar la nostra fe i convenciment Cooperatista, en tots els seus aspectes, no tant sols seguir l'estela deixada pel company perdut. El major tribut que podem retre a la seva memòria serà la de superar, en el possible, les seves aspiracions, procurant que si bé la Cooperació a Catalunya ha perdut un dels homes que més serveis li ha prestat, pel nostre entusiasme, i per a la causa, sigui menys notat el buit, difícil d'emplenar, que ha deixat l'amic, el company, la pèrdua del qual avui plorem.

La terra et sigui lleial, volgut company Rovira.

FRANCESC PINOL

CONTINUA VENENT-SE A LA FEDERACIÓ, AL PREU DE PROPAGANDA DE 30 CENTIMS, EL PAMFLET DE 64 PÀGINES

Aubades d'una Nova Era

(Pàgines de síntesi cooperativa)

ESCRIT PEL COMPANYY J. BLANQUER I EDITAT PER LA FEDERACIÓ DE COOPERATIVES DE CATALUNYA

DE CARA A LA LUCHA

Resulta de palpitante actualidad, sea por las circunstancias o lo que sea, que se ha logrado por el momento imponer la Cooperación entre los ciudadanos. Podemos afirmar, sin ninguna duda, que ya no salen voces ni plumas en estos momentos que discutan la bondad de este ideal; es sorprendente ver con qué entusiasmo se apresta la masa general a colaborar y hacer, casi inconscientemente, entre familiares y conocidos la correspondiente propaganda, desde luego de manera poco profunda, ya que es lo único que han podido obtener por su reciente ingreso. Salta a la vista que esta serie enormemente ampliada una vez con el tiempo se inicien más y estudien sus posibilidades. Estoy seguro que con ello más se entusiasmarán. Todo estriba, ya que en este sentido nos han ahorrado trabajo, en que nos concentremos y lo aprovechemos para aplicarlo pasado el primer tiempo, y una vez ya aposentados.

Ahora bien; hay otros elementos que debemos vigilar estrechamente y que si bien hasta ahora se han mostrado reservados y prudentes anonadados ante la evidencia del hecho, debemos aguardar su embestida, si no en forma clara, de manera recelosa y taimada. Me refiero a los intermediarios y acaparadores que, a pesar del cambio impuesto por la República y circunstancias, no se darán nunca por vencidos y esgrimiendo lo tan cacareado de sus legítimos intereses y la ya tan sentida cantinela del pago de contribuciones, serán un continuo achuchador de quien puede atenderlos en desprestigio nuestro. Téngase bien presente que hoy no se han distinguido en lo que podríamos decir su lucha sorda porque hasta aquí han venido, según ellos, defendiéndose; según nosotros, enriqueciéndose a costa del ya tan enormemente sufrido consumidor y con esta actitud han ido encareciendo las subsistencias hasta lograr que los índices de precios suban sensiblemente y se encarezca el nivel de vida produciendo que este desequilibrio efectúe generales trastornos.

Este es el punto que debemos observar y destruir y si hoy esta casta, desgraciadamente, aún no podemos reducirla, opino hay que contrarrestar sus malévolos efectos y evitar que vuelvan a lograr los privilegios que siempre habían tenido sin que en ello les detuviera el daño que pudieran o puedan hacer a la Colectividad.

Afortunadamente, parece que los Poderes públicos, suficientemente aleccionados, especialmente los dedicados a Economía y Abastecimientos, que, según parece saben y tienen suficientemente previsto este juego y se aprestan aunque veladamente, por estar en situación muy responsable a apoyar la Cooperación; no debemos confiar y estar preparados para atacar y cortar las maniobras que su gran práctica puede facilitarles para lograr el camino que hoy tan floreciente se nos presenta cortar el paso.

Debemos, sin desmayos, atender y estimular a os compañeros de estos organismos y no regatear esfuerzos prestando nuestros buenos oficios —y por encima de todo mucha disciplina— a nuestros dirigentes, dispuestos en

todo momento a que no pueda faltarles nuestro apoyo.

Resulta verdaderamente denigrante que el género que se reparte destinado a ser distribuido para el consumo no llegue, en infinidad de veces, a su destino, tal y cual practica regularmente la Cooperación, repartiéndolo equitativamente en pequeñas partes entre sus asociados y, por añadidura, ciudadanos consumidores continuadamente, según le son entregados los artículos y, en cambio, el comercio particular y privado (sin ninguna clase de responsabilidad) lo haga caprichosamente con preferencia a sus amistades y con un sobrecargo manifiesto, siendo lo más gravoso que por las razones ya suficientemente expuestas la mayor parte de estas existencias las emplean en intercambios de otros artículos de sensación, sin tener en cuenta el daño que produce y solamente para aguantar con fórmulas truculentas su sufrida clientela que no tiene la voluntad o desprendimiento de ingresar a la Cooperación.

Pero, como ya señalé anteriormente esto, hay interés marcadísimo en que se termine. El público empieza a comprender y se halla poco dispuesto a prestarse como hasta aquí, a ser juguete de los poco escrupulosos y se apresura después de hacer comparaciones a tomar nuevas actitudes e ingresa en nuestras filas.

¿Cómo opino yo que debemos luchar? Sencillamente; coincidiendo todos y dejar nuestras pequeñas y desavenencias para otra ocasión. Acudir por todos los medios a nuestras aportaciones económicas que para intensificar la lucha se precisen y nos pidan las orientaciones y disposiciones que bien maduramente habrán estudiado y considerarán necesarias nuestros organismos responsables y dirigentes, sacrificándonos para cumplirlas, acudiendo a todos los medios lícitos y honrados para procurárnoslas. Colaborar con nuestra particular y colectiva ayuda, tanto moral como físicamente, cubriendo los lugares que nuestra inteligencia y capacidad permita, ofreciéndonos y prestándonos, sin aguardar, prescindiendo de prejuicios a que se nos requiera y tener como principal galardón el figurar dentro los cuadros de trabajo de la Cooperación.

Muy conveniente en estos momentos para asesorar bien a los ingresados nuevamente es propagar lo más profundamente que conozcamos nuestros postulados y atajar, procurando convencer a los derrotistas e impugnadores, tanto conscientes como inconscientes, descubriendo y afeando a los de mala fe. Vigilar en forma prudente —pues nuestra misión no es ni de mucho menos policía— la distribución de géneros del comercio privado, denunciando los casos que podamos sorprender graves indignantes o bien irregulares si para ello poseemos arrestos y por encima de todo y para el bien general, perseguir en forma cruenta los fraudes que pudieran haber en la venta de los géneros.

Nada más, cooperadores. Intensificando nuestro entusiasmo, lograremos la victoria, tan pacientemente buscada. R. FORTUNY

Guilda Internacional de Cooperadoras

Declaraciones sobre la paz

Navidad y Año Nuevo. Período de paz y bienaventuranza... y, no obstante, nos ensordece el estampido de las bombas, contemplamos las villas muertas en que no subsisten sino tristes ruinas, y sentimos los gritos de niño y mujeres, inocentes víctimas. Observamos con horror estas terribles explosiones de una civilización desarrollada y apenas en vías de perfeccionar sus conocimientos técnicos.

No es ni el horror ni el asco que pondrán fin a una guerra, y este sentimiento de horror, por fuerte que sea, no la impedirá de estallar, hoy aquí, mañana allá. No son suficientes las protestas. A más de la voluntad de mantener la Paz, falta poder analizar claramente las causas de la guerra para proceder con lógica, a fin de contenerla.

Los cooperadores de todo el mundo están en plan de desarrollar y engrandecer un movimiento guiado por el espíritu de fraternidad y se esfuerzan en realizar una cooperación pacífica, practicando la tolerancia mutua. Su finalidad es llegar a obtener para todos una vida más intensa y más feliz, cambiando y mejorando el sistema económico.

El resultado obtenido por sus esfuerzos es exactamente una prueba de su símbolo. «Cada uno para todos» y «todos para uno», no es vano ideal, sino más bien la base de una lógica incontestable, para la puesta en marcha de relaciones humanas. El movimiento sabe que Cooperación significa «Paz», mas realiza igualmente una paz mundial indispensable para que la idea de la Cooperación traiga sus frutos. La guerra destruirá todos los esfuerzos realizados para desarrollar el espíritu de comunidad y pa-

ra mejorar la vida de todos. Es a causa de todo esto que los cooperatistas están dispuestos a colaborar con otras fuerzas, con todos los que luchan por una Paz Mundial.

Desde 1932, cuando los cooperatistas han hecho todo lo que les era posible para apoyar la Conferencia del Desarme y afirmar su éxito, han luchado para la Paz, en colaboración con otras quince organizaciones internacionales femeninas. Como a miembros de la R. U. P., ellos apoyan actualmente todos aquellos que ponen sus esperanzas en la idea del Desarme, el reglamento amigable de todo litigio entre naciones y la Cooperación Internacional.

Es absolutamente necesario que todos los partidarios de la Paz estén unidos para que los Gobiernos consigan que los pueblos estén resueltos a que toda guerra y agresión estén desterradas del mundo. El primer deber de un hombre de Estado será, pues, de encontrar el camino de la Paz. Solamente cuando estas condiciones estén cumplidas, la Paz reinará sobre el mundo.

Es por esto que nosotros, Cooperatistas, hacemos un llamamiento a las madres y a todas las mujeres de juntarse a nosotros. Ayudadnos a formar una sociedad nueva donde la Paz y la Cooperación triunfen, donde todos luchemos no por obtener un poder cualquiera, sino para afirmar la suerte de la Humanidad.

Sólo cuando todos tengan algo para poder comer y vestirse, que todos tengan un hogar caliente y confortable y que todos puedan gustar de esta vida más dulce y más feliz, la Paz será impuesta totalmente.

No contribuïu a fer encarir els aliments

Bona part de la culpa que els articles alimenticios hagin arribat avui dia a uns preus abusius la tenen els especuladors, i els en correspon part als consumidors poc escrupolosos que d'un temps ençà surten diàriament de la nostra ciutat aprofitant tots els mitjans de locomoció que es posen al seu abast, per tal de proveir-se en qualsevol poble de Catalunya dels esmentats articles. Els nous rics (la guerra que ens fan els feixistes n'ha creat molts) i els que disposen d'una bona quantitat de pessetes a fi de mes, no miren pas gaire prim de la manera d'adquirir-los. Van directament a casa dels propis pagesos i ofereixen a aquests temptadores quantitats pels articles de què disposen per tal d'estalviar-se les molèsties inherents a totes les compres que s'han d'efectuar a ciutat. El pagès, que fins ara no havia pogut emancipar-se de la tutela dels antics propietaris o terratinents que li donaven jornals de misèria que mai no compensaven els seus esforços en treballar la terra, en veure que li paguen ara esplèndidament els productes per ell cultivats no es capfica massa a saber si venent així obtindrà a la llarga els mateixos beneficis que té ara. Potser sí que de moment hi guanya diners, puix que ultra cobrar-los cars s'estalvia les despeses que en circumstàncies normals li ocasionaria el seu transport.

Però cal que miri l'esdevenidor com si es volgués protegir d'una tempesta que amenaça malmetre-li la collita.

El consumidor o mitjancer que va a cercar-los als llocs d'origen ens dirà que l'escassetat de productes alimenticios a ciutat l'obliga a procurar-se'ls per tots els mitjans.

Tant el pagès que ven els seus articles d'aquesta manera com el comerciant, o senzill particular que compra directament, actuen contra la llei. El pagès sap sobrerament que el Govern de la Generalitat féu públic un Decret en data 27 d'agost del 1936 que obliga a sindicar-se tots els conreadors de la terra i que no poden vendre els productes per ells cultivats a altra persona o entitat que no sigui el Sindicat Agrícola al qual pertanyen, que és qui en definitiva s'encarregarà de fer-ho arribar al consumidor. Però sempre a base dels preus de taxa imposats pel Govern.

El mitjancer, que és el que amb més freqüència realitza aquesta mena de compres, paga a alts preus directament al pagès els articles que aquest li ven perquè sap que una vegada els tingui al seu poder i situats els mateixos articles a Barcelona per exemple, podrà aconseguir unes quantitats en tornar-los a vendre que li pagaran amb escreix el que ell ha pagat i les despeses de viatge i transport de les mercaderies. Per tal d'evitar aquests abusos cal que les autoritats, vetllant pel seu propi prestigi, castiguin enèrgicament els contraventors de les disposicions dictades pel Govern imposant-los unes sancions que estiguin d'acord amb la falta que hagin pogut cometre.

Cal que tots els productes de la terra en sortir d'una localitat vagin avalats pel Sindicat Agrícola amb una guia on consti ben clarament el mercat o lloc on es posaran a la venda.

Una vegada situats els articles als llocs de venda s'han de tenir en compte els preus de taxa controlant-los rigorosament.

Els avantatges de la Cooperativa única

En el número anterior parlàvem de l'equivocació que representava l'anar creant noves cooperatives de consum allà on ja n'hi havia, doncs amb aquesta manera de procedir únicament es perjudicava el nostre moviment, esmerçant un cúmul d'energies en petites entitats, que d'aplicar-se conjuntament a una sola, donarien l'impuls definitiu que enderrocaria d'una vegada tots els comerciants que viuen de la nostra inconsciència i manca de sentit pràctic.

Naturalment que per obtenir aquest resultat, seria precís que tots els que vénen a integrar el moviment cooperatiu, primerament s'enteressin, encara que fos d'una manera sumària, quina finalitat persegueix la Cooperació. Si així ho fessin veurien que els cooperadors no som uns homes egoistes que únicament procuren obtenir uns quants articles de primera necessitat dels quals estan mancats els altres ciutadans, ni per a repartir-se unes pessetes en finalitzar l'exercici, convertint-se en un tipus aburgesat, com diuen molts compis nostres que tenen l'absurda pretensió de creure que perquè nosaltres construïm i ells destrueixen, són ells els únics revolucionaris.

I aquí està la seva falla, doncs si nosaltres construïm i organitzem, no és precisament continuant el mateix sistema burgès, sinó tot el contrari, absolutament el contrari, ja que el que fem és crear, construir, organitzar el veritable instrument revolucionari capaç de substituir els capitalistes, fins arribar a la total absorció per part dels treballadors —dels consumidors—, de tota la distribució, i per tant, com a conseqüència lògica, de la producció.

Mes, deixant de banda la part que podem dir-ne d'ordre ideològic i de convenciment de l'obra que es realitza per mitjà de la cooperació en benefici de la revolució, ens interessa fer remarcar els beneficis immediats que l'agrupament de totes les cooperatives en una de sola ens reportaria.

Si únicament hi hagués una entitat, aconseguiríem immediatament el més absolut control en l'ordre distributiu, acabant amb la irritant desigualtat que actualment existeix en el repartiment, doncs tindríem una veritable estadística que ens permetria assolir-ho. I així mateix evitariem l'alça injustificada i abusiva dels queviures, cosa que avui no és possible aconseguir.

Però per tal d'aconseguir això, cal que tots, des del pagès productor fins el consumidor més necessitat, hi posin un xic de bona voluntat.

Al pagès se li ha de demostrar el veritable sentit de la Cooperació i la necessitat que tenen d'existir els Sindicats Agrícoles, allunyant-lo de l'època anterior al 19 de juliol que solament li havia donat fam i misèria i demostrant-li, pràcticament, que les circumstàncies actuals acabaran un dia o altre i tornaran els preus d'abans.

I al consumidor cal fer-li veure que el seu pitjor enemic és el mitjancer, que és el que l'obliga a pagar els preus astronòmics que han aconseguit actualment els productes alimenticios. Cal, en definitiva, instruir els uns i els altres en el veritable sentit de la Cooperació.

C. RIERA I LLORCA

Divagaciones acerca de los escritores

El escritor que piensa mucho, tiene necesidad de escribir mucho; y el escritor que escribe mucho, tiene necesidad de publicar mucho.

Por esto hemos leído al pie de infinidad de artículos la misma firma que ha encabezado bastantes cuentos o que ha ocupado un lugar en varias portadas de novelas.

Y por esto mismo habremos leído la misma firma en periódicos o revistas mutuamente opuestos en fines o ideología.

Y es que el pensamiento no siente aficiones determinadas a un sólo punto de vista. El pensamiento por pobre que sea, abarca; puede abarcar mal, pero abarca.

Hay filósofo que ha escrito de un modo tan claro, ha procurado dar a sus obras un carácter tan popular y comprensible, que su pensamiento no admite discusión; porque o bien es blanco, o es negro, o es amarillo; pero no presenta difuminaciones.

Mas, como que la variedad es infinita tenemos al filósofo que nos habla unas palabras acerca de la moral o acerca de la castidad; y estas palabras, cada ente que las lea, podrá amoldarlas a su pensar o a sus conveniencias; y así, tanto el naturalista como el ateo, el futbolista como el cartero, el médico como el decorador, las encontrarán llenas de razón y, por lo tanto, completamente aceptables.

Muchas veces leemos un trozo, un artículo y no comprendemos lo que su autor trata de decirnos, mediante aquel trabajo.

Por lo tanto, se llega a una conclusión. La filosofía debe tener, para ser filosofía comprensible y, por lo tanto, al alcance de la mayoría, un lenguaje claro y sencillo y que no admita vacilaciones o dudas por parte del que lee.

Este artículo no es nada que guarde orden. Lo sé y el lector lo habrá notado en seguida. Pero, es que más que artículo es una serie de divagaciones acerca de un motivo. Prosigamos.

Volviendo al punto inicial, decíamos que hay escritores que tanto han colaborado en periódicos monárquicos como en publicaciones izquierdistas, en revistas de una doctrina cualquiera y en diarios de una tendencia u otra.

Creo que esta actividad es completamente compatible y que no puede criticarse en un sentido de calificarla como doblez o cosa semejante.

Un pensador, ya se ha dicho, abarca o puede abarcar con su pensamiento muchos campos. Hay quien escribe prostituyendo sus ideas y su inteligencia; hay quien escribe lo que siente, más o menos sinceramente. Si el escritor que nos ocupa pertenece a la primera clasificación, no es menester decir nada más; pero si pertenece a la segunda, sí puede decirse algo más.

Si un pensador encierra en el círculo de su cerebro, muchos objetos, algunos de estos objetos pueden pertenecer a arriba, otros al centro y otros a abajo, siendo todos igualmente valiosos y guardando todos una utilidad. Entonces, si la fecundidad de este escritor lo permite, ¿por qué el mismo no puede colaborar en dos, en tres o en cuatro periódicos distintos? Con ello no pierde nada su personalidad ni su dignidad, porque ya hemos partido de la base de que el publicista que nos sirve de ejemplo, es de los que escribe, más o menos sinceramente, lo que siente. Por lo tanto, lo que hace es generalizar sus ideas; y si éstas son buenas, la sociedad gana cuanto más se escampen mejor; y gana también con que se ocupe de cuantos más temas y asuntos mejor.

Muchas veces el escritor parece contradecirse. Y quizá en algunas ocasiones verdaderamente se contradice. Pero no olvidemos que las apariencias engañan, y lo que nos puede parecer una contradicción no es más que la prolongación de un punto de vista o un nuevo concepto de este punto de vista, que no destruye el emitido anteriormente. Principalmente, los bisoños nos contradecimos en un mismo artículo. O lo que decimos hoy, que es optimismo por ser juventud, lo negamos mañana por la evolución consiguiente de las ideas y el desarrollo del cerebro y de la cultura. El pensamiento no es una estaca que se clava y permanece siempre clavada; por el contrario, es una corriente líquida que si encuentra cauce a propósito puede producir mucho bien; y que si el lecho por donde discurre es insuficiente o inadecuado, puede ocasionar bastantes o muchos daños.

El pensamiento, como los líquidos, corre si hay pendiente, se estanca si hay plano y por último se amolda a las formas del recipiente que lo contiene.

ALFONSO SAUMELL

seguir, per la raó de què si els uns no volem pagar a més preu del que valen els productes que hem d'adquirir, els altres corren a pagar el que vol l'especulador, amb tal de tenir-ne; fent això que per l'avància dels uns i la inconsciència dels altres, cada dia siguin més alts els preus dels queviures.

La cooperativa única ens permetria, també, anar a l'obertura de les botigues especialitzades, permetent això el poder fer unes instal·lacions adequades, en quant a higiene i presentació, suprimint un cúmul de botiguetes, la majoria de les quals no tenen cap raó d'existir i on quasi sempre hi ha més brutícia que menjar. I el mateix podrien fer en el que es refereix a sabateries, tendes de roba, sastreries, etc.

Si a tot això afegim els enormes avantatges que s'obtingrien amb la instal·lació d'uns grans magatzems de compra i les grans indústries pròpies de transformació que es crearien ràpidament, creiem que no s'escaparia a ningú la visió clara dels beneficis que ens reportaria als consumidors, el concentrar la nostra potència adquisitiva en una sola cooperativa.

Per a demostrar que no és una utopia dir que es crearien indústries pròpies, només cal recordar que ja fa uns quants anys que les cooperatives de Catalunya tenen establertes fàbriques de pasta per a sopa, de xocolata, d'àcids carbònics, sabó, manipulació i elaboració d'aglomerats de carbó i amb caràcter particular de moltes entitats, l'elaboració de pa, pastisseria i tota classe d'embutits i productes derivats del porc, a part de moltes altres petites produccions que per no fer-nos pesats no assenyalam.

Reflexionant uns breus moments, estem convençuts que tots aquests bons companys que avui organitzen cooperatives amb l'únic afany de poder obtenir els queviures que els manquen, però que no han pensat en la finalitat i eficàcia revolucionària que representa la Cooperació, veuran que si persisteixen en el seu error, cauran en el mateix defecte del sistema burgès de fer moltes cooperatives, sense que mai ningú no pugui pensar en la supressió total dels comerciants sense escrúpols i sense consciència.

(Del «Butlletí de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat».)

JOSEP FARRÉ

DESDE MI BALCON

UMBRAL

La calle, impregnada de nieve, guarda, hierática y hostil, todas las huellas de los errores humanos; parece una novia prenatamente desencantada, que nada desea, que nada espera, encerrada en su frialdad de mármol, mientras juega, caprichosa, burlando los sùtiles reflejos sensitivos...

Las ramas, desnudas de hojas, pierden su fealdad caduca, adquiriendo, bajo la caricia del torrente de armiño, copos y más copos, minúsculas estrellas con alma de mariposa una vistosa de estampa polar...

Cae, triturado por mis manos nerviosas, el encaje ocre del visillo primoroso, que la abuelita —muy plácida, muy buena, que nada sabía de complejas inquietudes, de intensas torturas, de sueños malogrados— hizo en sus largas noches de invierno, contando a la nieta absurda, extraña, incomprensible siempre, cuentos de hadas y príncipes, que no escuchaba, perdida la mirada, el pensamiento, el alma, en un enigma precursor del dolor presente...

La estancia tan conocida, con sus muebles coquetones, el piano —sonoridad dormida—, los libros, las pinturas, las muñecas, las figuras, que cuando llegaba con visiones de odio, hastiada, deshecha, me parecía un pequeño paraíso, hoy es una bella jaula que, como un águila en desgracia, se obstina en aprisionarla.

Estoy sola en el umbral del año nuevo. A mi alrededor no hay niños que rían, ni un hombre que me ame. Sólo la Gloria, que o quise, se inclina para besar mi frente contraída. La Felicidad —tan bella— se perdió en la encrucijada de un camino sin luna.

Las horas van pasando. Sigue inmóvil, cada instante más empujueñecida, más débil, menos hábil, para vencer la alucinación de muerte. Parece que a lo lejos, vibre una campana semi roja, por mis esperanzas en declive...

La calle, impregnada de nieve, guarda, hierática y hostil, todas las huellas de los errores humanos.

PSIQUIS

Barcelona, 31 de diciembre de 1937.

ORIENTACIONES

Es imprescindible una clara i contundent ordenació en el que respecta als projectes cooperatius que cal desenvolupar.

Cal anar amb peus de plom amb la distribució dels queviures, ja que avui ho podem fer com nosaltres voldríem, però tot i amb això, l'increment que va prenent als nostres rengles el gran nombre de cooperadors de tots els estaments socials, ens fa pensar el que pot ésser en l'esdevenidor.

Sembla un riu desbordat els companys que s'interessen en totes les nostres Sucursals, per a veure quin dia li tocarà d'ingressar en una d'elles, i que nosaltres estem prou joiosos en acceptar la seva cabuda, tot i tenint en compte aquella gran campanya sorda que sembla estar projectada per algun partit polític, o bé per aquells que formaven part dels antics gremis de detallistes, però aquests companys no estan encertats al creure que no vivim en aquells antics temps, i que cal canviar de modalitats, no consideren que tenim un règim més humà, no considerant que anem a una nova estructuració i que és la que han propugnat sempre aquells homes de bona voluntat que foren creadors dels rengles cooperatistes, tant si és partit polític o sindical, aquell que vol prestar el suport als petits detallistes, ho poden fer-ho, però nosaltres consentiríem i desitjariem que aquests companys es dediquessin des d'ara endavant a formar part com a tècnics per a la formació de grans cooperatives per al poble.

Si altrament ho fan, nosaltres sortirem al pas

degudament i impedirem que prosperi llur empresa.

Cal fer la màxima propaganda i donar a conèixer els avantatges que reporta la Cooperació, ja que molts les desconeixen. Seria interessant donar algunes conferències, alguns mítings i converses comentades, converses que podrien ésser sostingudes amb prohoms polítics o socials, com també podríem emprar la Premsa, que és molt interessant, i inclús crec necessari la creació d'un setmanari i a poder ésser fer la seva aparició diària, que es podria titular «Treball i Cooperació», i serviria per a la defensa de la causa cooperatista, podent abarcar les següents branques: Defensa de cooperatives de consum, Cooperatives de producció, Mutualisme, Treballs agrícoles i Notícies d'interior i exterior, sempre cooperativistes.

Jó entenc que seria el mitjà més adequat que nosaltres necessitem, deixant apart la Federació i la Unió de Cooperadors, ni altres que puguin interessar.

Amb el que respecta a la Unió de Cooperadors, seria molt interessant habilitar un lloc adequat per a tractar a fons i practicar la cultura i propaganda que necessita cada districte, i organitzar actes públics de tota mena i aquest seria el millor camí per a donar una vida pròspera en els rengles cooperatius.

Pregó a la Unió de Cooperadors que reculli les meves modestes manifestacions i procuri recabar de la Federació el màxim suport pel desenvolupament d'aquesta política que ha d'ésser per al bé de tots.